

[Aksel Larsen.]

at være god vilje. Jeg kan ikke tro, at det er umuligt at skaffe en karantænestation i nærheden af hovedstaden. Det er virkelig kun et spørgsmål om god vilje.

Ministeren har også frafaldet en oprindelig argumentation om, at denne blodmide, husflåten, var undryddelig. Nu er det, så vidt jeg forstår, blevet til, at man ikke er i stand til at udrydde den i Emdrup. Men andre steder kan man godt udrydde den, og det er lige stift nok, at man af den grund skal indføre nye bestemmelser.

Man henviser til, at vaccinen er så sikker, for den har anbefaling fra WHO, World Health Organization, og man har erfaringerne fra Sønderjylland. Har ministeren da ikke bemærket, hvad jeg har sagt i min forelæggelsestale om, at det er klart, at vaccinen er effektiv, når den anvendes på dyr, der ikke kan have været udsat for smitte, men at den ikke er effektiv, når den anvendes på dyr, der kan have været udsat for smitte? Vi har lige hørt forskellige ordførere, bl. a. hr. Erik Hansen (Ålborg amt), sagkyndigt forklare, at inkubations-tiden for hunde kan være indtil 8 måneder. Så hjælper det ikke, at de bliver vaccineret 4 uger før de kommer til landet; de kan være smittede før den tid. Det er muligt, at vaccine kan forhindre, at sygdommen hos et smittet dyr kommer til udbrud, men den kan ikke forhindre, at dyret bærer denne virus i sig og smitter andre dyr, som ikke er vaccineret. Deri ligger måske den største fare. Det er, fordi jeg ikke ønsker rabies her til landet, at jeg har stillet mit forslag.

Jeg er godt klar over, at de, der nu har indrettet sig på, at de nu frit kan indføre hunde og katte sydfra til Danmark, vil føle det som en indskrænkning i deres nye rettigheder; men det kan da ikke være nogen grund til, at man skal krænke andre, som havde andre rettigheder, hvis det endelig er det, det drejer sig om. For øvrigt var det jo sådan, at før i tiden kunne danskere, der rejste mod syd, på dispensation medtage deres hunde og katte; de havde altså muligheden for det. Men det nye ved tilstanden nu er, at tyskere og andre fra kontinentet frit kan medtage deres hunde og katte og andre små husdyr til Danmark; det kunne de ikke før, uden at de skulle i karantæne.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren påstår, at der skal en lovændring til for at ændre dette. Ministeren har i kraft af den bemyndigelse, som loven giver ham, ændret de tidligere tilstande; han må kunne foretage en ændring igen, det behøver han ingen lov til. Jeg har med vilje ikke presset på for at få mit forslag til beslutning behandlet her i tinget, for jeg mente, jeg ville give ministeren en rimelig anledning til selv at redressere den fejltagelse, han ganske øjensynlig har begået — og begået i god tro; men det er beklageligt, at han på denne måde har ladet sig føre bag lyset af sine underordnede, for det er min opfattelse, at det er det, der er sket. Ministeren har altså ikke villet dette, men har i den senere tid udtrykkelig sagt til offentligheden, at nu må folketinget afgøre sagen. Så må folketinget afgøre sagen, men den behøvede ikke at kompliceres ved, at man siger, at så skal der en lovændring til.

Jeg har med interesse hørt på hr. Juul-Madsen, som mener, at man også har modtaget henvendelser med modsat adresse end henvendelserne fra dem, som gerne vil have lov til at føre hunde og katte til Sverige. Han er dog villig til en fordomsfri drøftelse i udvalget, og det er da glædeligt. Men den 12. marts var der en helhed i B.T., som muligvis er en slags regeringsorgan, med et billede af hr. Juul-Madsen, der på folketingets trappe hilste på en collie, der gav pote og takkede, fordi han nu havde sørget for, at den kunne komme på ødegårdsferie. Jeg formoder, at hvis hr. Juul-Madsen møder denne collie nu, så vil den snerre ad ham; jeg håber dog ikke, den bider ham: Men jeg synes ærlig talt, hans velvilje med hensyn til at hjælpe collien på ødegårdsferie var meget begrænset, da han var her på talerstolen. Jeg håber, den bliver noget større, når vi får lejlighed til at drøfte sagen i udvalget.

Så kan jeg ikke forstå hr. Niels Jørgen Nielsen, som siger, at vi ikke skal bøje os for diktat fra et andet land. Ja men det er der jo slet ikke tale om. Der er tale om, at Danmark ensidigt har ændret en bestående ordning uden i forvejen at forhandle med Sverige, Norge og Finland. Ministeren gengav det væsentlige af den skrivelse, veterinærdirektoratet har sendt til veterinærstyrelserne i Finland, Norge og Sverige.